

Сконфузенъ дѣдо попъ млѣкналъ, но се много ядосалъ.

Наскоро слѣдъ това заптиятъ съ Захарий Стояновъ продѣлжили пѣтъ си за с. Беброво.

Обиднитѣ и цинични думи, както и тѣзи: „Заблудени и глупави сте вий, дѣдо попе, които ни въведохте въ този пѣтъ—да се подигнемъ „противъ милостивия ни царь баша“, „вий да ни теглите грѣхътъ“, които З. Стояновъ казалъ на дѣдо попъ и не отбелезалъ въ запискитѣ си по българскитѣ възстания въ които той тѣй майсторски и художествено опи-са априлското възстаніе, патилата си, споходенитѣ затвори и пр. Макаръ и тѣзи думи да отминали незабелезано отъ зап-